

Suat Kemal Angı [28 Aralık 1966]. ODTÜ Metalürji ve Malzeme Mühendisliği bölümünü bitirdi. Uzun süre aynı üniversitede araştırma görevlisi olarak çalıştı. Şiir, deneme, anlatı, roman türünde kitaplar yazdı. Birçok önemli kitabı İngilizceden Türkçeye çevirdi. Ankara'da yaşıyor ve çevirmenlik, editörlük, yayıncılık, öğretmenlik yapıyor.

SUAT KEMAL ANGI

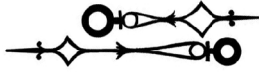
CAHİL ZAMAN

“Cahil Zaman için...

uykumuzun nefesini bilir gayret ve sabır
öyle yardımlaşıp geçerken kalabalığına birikmenin
zamana bırakılmış ne varsa yine o sahibi oldu ne garip
karın suda eriyen yüzü ömrüm
oğula emanet artık ne garip
kendi durduğu yerin sahibi olmak ne garip”

Özer Aykut

CAHİL ZAMAN

CAHİL ZAMAN.

NEY

BEKLEYİŞ
Ağlayış 19

ÜFLEYİŞ
Kırlangıç 23
Acı 27

Duyumsayış 29

Panik 31

Tükeniş 32

Genişlik 33

Senkroni 34

Yorgunluk 35

Sahtelik 37

Çaresizlik 39

Düşünüş 40

Korkuş 42

Hoşnutsuzluk 44

Sözsüzlük 46

Dileyiş 48

Yakarış 49

ÇÖZÜLÜŞ

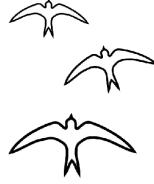
Matematiğin Akustiği 53

VAADEDİŞ

Vahyin Sesi 67

KABULLENİŞ

Sessizlik 71

Ş.

UYKU

Ninni 81

Ş. 85

Su 88

RÜYA

Tetik 91

Gögüs Kemîği 92

Muss Es Sein?

Es Muss Sein! Es Muss Sein! 94

Melankoli 96

EPIPHANY

Şarkı 99

UYANIŞ

Haşhaş 109

Son Bakışta Aşk 110

Vedalar 111

Boyun Eğiş 119

Fasces 122

İÇ ÇEKİŞ

Tırnak 125

KANKURUTAN

AÇILIŞ

Mağara 137

Kül Çanağı 138

Otopsi 140

Acz 141

EMİLİŞ

Babil 145

Kar 159

Spongia Somnifera 161

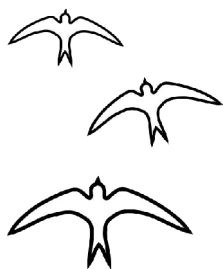
Haksızlık 167

Üç Göz Üç Ağız 173

KAPANIŞ

Cahil Zaman 179

NEY

Sana...

BEKLEYİŞ

Ağlayış

bu gecenin üzerine
öyle bir yağmur başlayacak ki
üzerime üzerime
inime ta göt deliğime
her şeyiyle tüm kalbiyle
aklımda yalnız bana
uykunda yalnız sana
yağmur bekleyişimi
yağmur boyun eğişimi
yağmur terk edişini
kutlayacak sanki
çıkardığım küpeleri
okşayacak sanki

ÜFLEYİŞ

Kırlangıç

»*hakikat akustik bir fenomendir*« dedi bilge
ölmeden hayat hakkında yorum yapılmaz dedim öyleyse
»*sanat kırılmış bir mutluluğun taşıdığı vaattir*« dedi bilge
ölmeden hayat hakkında yorum yapılır dedim öyleyse
alt alta yazdım topladım
bilgelerin sesi kaldı geriye

ama bir şey eklemeliyim bilgelerin sözüne
iyi niyetli
gözü pek

kalbim avucumda yürüyorum
sevdiğim sokaklardan geçiyorum
sevdiğim ağaçlara uğruyorum
sevdiğim insan yüzlerini okşuyorum
yağmur yağıyor üstüme
yağmur içime sızıyor
yağmur kalbimin çukurunda birikiyor
kanıma karışıyor
ağırlaşıyorum
hafifliyorum
rengim soluyor
boğazımdan kuru bir yaprak düşüyor

ama bir şey eklemeliyim bilgelerin sözüne
sözle dolu ama hafif
ağır ama gösterişsiz

çıktım bir kez yola
öyküler umurumda değil
giysiler umurumda değil
hayat umurumda değil
ama ardımda hayat
ama önümde hayat
ve az ötemde
bir otomobil
yeni anne olmuş
bir terziyi eziyor

gözlerimde bakış
kursağımda sevinç
damağımda tatla
hiçbir yere gitmeyen ben
ne yapıyorum

kimsenin yapmadığını yapmak
şarkılara meydan okumak istiyorum

ama bir şey eklemeliyim bilgelerin sözüne
genişlik istiyorum
gökyüzü istiyorum

kırlangıç oldum diyorum

Acı

hayat durdurdu
göze alamadım

aklımdaydı
bir kuş geldi
davetlim
sesimi yedi

kaygısızlık
merhamet
incelik

oysa sürüyor gözlem
köpeğin burnu
çocuğun dili

reçeteler
şablonlar
kenar süsleri

acıya
şiire
hayata

alıştım
okudum
karıştırdım

çocuğum
aklımdaki her şey
aklından kanatlınsa

Duyumsayış

yollar bitti
kış yaza aktı
duvardaki delik kapandı
bir arzu bir bedenden kovuldu
iştah geldi
değnek oldu
baston oldu
isimler karıştı
kokular silindi

bir korkunç bilgi
içe sindi
vahşi narkozcu anları eşitledi
düşünürken anlam girdi
sözü eğdi
yüzleri büktü
her şeyi eksiltti

zaman elimdeydi
babamın gençlik resmi

oğlum geldi

bir midyeyi açmak
yağmurda nefes almak gibi

Panik

düşleri anımsamak
bir tuzak
için koşmak
geyik kurşundan kaçır
şair imgeden
yaşamak için
seni her gün
can havliyle sevdim

Tükeniş

ruhuma düşen tohum
kalbime saplanan hançer
çürüdü
eridi
su taşta gücünü sınarken
taş suyun beğenisini biledi
aşk tam da böyleydi
bin yıl geçti
mum dibine değin
kendini tüketti
her büyük şaşkınlığa
büyük bir zaman istedim
söz terk etti
kayıt silindi
içime gömüldü sessizliği

Genişlik

biliyorum ordasın
bir yere gitmiyorsun
bardağı pervazdan alıp
masaya koyuyorsun
nefes alıyor su
sonra içiyorsun
tahtanın bile bir dili var
her şeyi anlıyorsun
soyuyor seni
perdendeki atlardan en genci
sırtına biniyorsun
alıp başını gitmek
teninin uzayında
kaybolmak istiyorsun

belki hiç dönmeyeceksin
ama bir yere gitmeyeceksin

Senkroni

sesindeki düğmelerin
beyaz bacakların üstüne
siyah heceler damlattığı
o tuhaf çözülüşte
ufalalım ufalalım
terli bir mantarın
gözlerini eğdiği
toprağa uzanalım
beklesin dipteki bahçe
birbirimize kapanalım

Yorgunluk

vahşetten geçti şiirim
kibirden geçti şiirim
incelikten merhametten
uykusuzluktan gözyaşından
düşlerden geçti şiirim
taşlardan geçti şiirim

annem dokundu şiirime
babam dokundu şiirime
kadınlar erkekler
altınlar gümüşler
kirpikler memeler
ölüler dokundu şiirime

bıçaklar baltalar kesti şiirim
yaprağa toprağa düştü şiirim
uçurumlar aştı arıyla yarıştı şiirim
tokatlar mızraklar attı şiirim
camları canları kırdı şiirim
cesareti aşkı sınıdı şiirim
çocuklar yaptı şiirim
hep baktı şaşırđı şiirim
yangın oldu rüzgâr oldu kül oldu
buz tuttu çözüldü şiirim
kanda kalpte şişede birikti
korkuyu kokuyu damıttı
buharlaşıp taşı
imbikten geçti şiirim

fısıltılar iniltiler dualar dinleyen
bir mezar taşı kadar
yorgun şimdi şiirim

Sahtelik

sahte azizler tanıdım
uykudaydı galiba
ama bir gün istersen
sana anlatabilirim

sır değil çünkü
en çok elleri
üşür memelilerin
ve sonlu kemiklerden
sonsuz göğüsler çatmak
sıcak ellere göredir

elimi bırakınca göğsümü görmedin
sanki bir çam sesi
kırlangıç kanı sanki
kesilen gergin tel çarptı göklere
devrildi bir vapur sinemanın önünde
bir kış güneşi vardı tepemizde
tam uzanacaktım
sahte bir aziz gördüm pencerede
boğuşarak kalkmış uykusundan
öğlen vaktinde ve yarım
güneşi budamak ister
öfkeyi budamak ister
oysa her an
bir giyotin incekmiş gibi korkak
camların ardında yaşamak ister

Çaresizlik

ben çok öldüm de
çok sevişmek istiyorum

koca bir ormanı soyuyor
kabuklar topluyorum

çamlar utanmıyor da
kadınlar utanıyor

elini göğsümden çekse
acı güvenilmez oluyor

Düşünüş

sensiz de mutluyum ama
bu doğru değil
bazı kesinlikler var elbet
örneğin hiç şimşek çakmayacağı
hiç çığlık atmayacağı
yılanın içindeki hışırta gibi
yavaş ilerleyeceği bu şiirin
ya da hava 14 derece bugün
gerçekten güzel bir gün
sözüm var mı
var
karnım aç mı
aç
aranman bitti mi
hayır
soyunman bitti mi
hayır

yılanın içindeki hışırta diner mi
bugün yağmur yağar mı
ölülerin uykusu kaçır mı

ama bunların hepsi matematik
hepsi

Korkuş

sanki bir şey oldu
tam ŝu an
gözün ipliğini çözdü
gömleğinin düğmelerini çözdü
beklemenin kışını çözdü
tam böyle değil ama
böyle bir şey oldu

kalbinden uçandan korktum
soyunduğun aynadan korktum
uykundaki ŝehirden korktum

atların istilasından
kürklü dişi leopardan
insanı insana emanet eden tanrıdan

ağızındaki cümbüşten
sonlu kemiklerinden
sonsuz göğüslerinden
ıslanmandan
üşümenden
donmandan

ama bunların hepsi matematik
hepsi

Hoşnutsuzluk

iki kişiydik
üç kişiydik
çok kişiydik
yalnızdık
çok sevişmek istedik
hep sevişmek istedik
böcekler yedi uykumuzu
elmayı tutan
silahı tutan
parayı tutan
bir eldik
kitaplar yemiştik
otlar yemiştik
etler yemiştik
kırlara vurduk
şarkılara vurduk
göle vurduk
gölgemizi
planlar yaptık
suya girdik
uyandık
inkâr ettik

ama bunların hepsi matematik
hepsi

Sözsüzlük

elimden tutup götürdün
belli ki seçmiştin
komik dedin
komikti gerçekten
ama başka anlamlar sezmiştin
karıştırdın çünkü yolu giderken

yaşı yoktu
yüzü vardı sadece
bir aynaydı sevgimize
saydı tek tek ve seçti
burası ırmağın kenarı
ağlamak için birebir
senin için kar olabilir ama
benim için ırmak bilgini
görür görmez tanıdım
yüzyıldır aradığım
dünyanın en hafif
kara basan adamı

hesabı uzatırken özür dilerim dedi
bu sadece matematik

Dileyiş

sözün altında kalma
karın içinde kalma
gözlerde acı
akılda merak
gönülde yara kalma

fotoğraflara bak
gökyüzüne bak
kırlangıca bak

Yakarış

bu şiiri ben sana
bekletildim bekletildim
atların terlediği sırtları düşledim
atların terlediği odaları düşledim
ağzımdan çıkan kandı
suskunluğun mızraktı
yüzünü özledim
gözünü özledim
ağzını özledim
dilini özledim
amını özledim
sana toprağımı getirdim
beni yaşanmamış bırakma

önce aç bak herkesi
sesleri çöz
gömleri çöz
göğüsleri çöz
sana toprağımı getirdim
bir harf bir tohum
bekletildim eskitildim
beni gömülmemiş bırakma

bu şiiri ben sana
kararıyor bir incinin dışında
ve sızlayan yağmurlar altında

ÇÖZÜLÜŞ

Matematiğin Akustiği

içine girdiğimde
gözlerinde bir göz gördüm
sevdiğim gökler kadar ıslaktı
sevdiğim balıklar kadar ıslaktı
sevdiğim kadınlar kadar ıslaktı
gözlerinde bir ağız gördüm
gözlerinde dudaklar gördüm

ben önce iki kişiydim
kırıldım tek kişi oldum
ama hep üç kişiydim
hiç değılse iki kişiydim

bu göze sadece baktım
önce sadece baktım
sonra sadece baktım
ne duydum ne dinledim
gözün bir ağzı vardı
gözün dudakları vardı

içinde olduğum mevsimler
hepi topu bir şiirdim

kulağına ve yüzüne
ve garsonun öyküsüne
aslında yeryüzüme
ağladığım o gün
içinde değildim
içinde miydim
içinde olduğum mevsimler
hepi topu bir şiirdim

gözlerindeki dudaklar eğildi
beni dudaklarımdan öptü
öyle yalnız kalmış öyle üşümüştü ki
ama artık kürklüydü
ama gördüm yüzünü
ama duydum iniltisini
ve hissettim gövdesini
çok geç miydi
döndü ve gitti
kuyruğu izini karda sürükledi

hissediyor musun bu şiirin
peşinden gittiği yeri

kulağına ve yüzüne
ve garsonun öyküsüne
aslında yeryüzüme
ağladığım o gün
karar benden büyüktü
bütün ırmaklarım yanıyordu çünkü
bütün göllerim yanıyordu çünkü
bütün denizlerim yanıyordu çünkü
bedenimin zekâsı karlı zirvendeydi çünkü
yangında ilk kurtarılacak kimdi
ben miydim
garson muydu
sen miydin

ben önce iki kişiydim
kırıldım tek kişi oldum
ama hep üç kişiydim
hiç değilse iki kişiydim

kimseye haksızlık etmek istemedim
varsa dışımda unutmak istemedim
ava hiç gitmedim
ava hiç gitmedim
ava hiç gitmedim

ve son bir odun attım ateşe
seni zirvenden indirmeye
yüreğinin buzunu çözmeye
o hayvanı öldürmeye

yazım billurlaşır mı dedim
çok safsın dedin
tacım olur mu bir gün dedim
çok safsın dedin
ama o taş insan mutluluğum dedim
çok safsın dedin

evet çok safsın
ah çok safsın
sevgilim
çok safsın

hissediyor musun bu şiirin
peşinden gittiği yeri
yılanın içinde esen yeli

karlı zirveden indim
sen kürkünü yalıyordun
dışındaydım gözlerinin
gözlerinin içindeki yanmış gözlerin
soğumuş dudağının
dinmiş iniltinin

karar benden küçüldü
bütün ırmaklarım söndü çünkü
bedenimin zekâsı çözüldü çünkü

kimsenin yapmadığını yapmak
şarkılara meydan okumak
uzakta ama içinde olmak
gerçekten son dileğim
içine girdiğimde çünkü
hepi topu bir şiirim

ben önce iki kişiydim
kırıldım tek kişi oldum
ama hep üç kişiydim
hiç değilse iki kişiydim

bu şiiri ben sana
bekletildim
bekletildim
gözünden bakmanı gördüm
ağzımdan çıkandan korktum
sustum
öyle dirençli öyle güzeldin ki
öyle beyaz öyle kırmızıydın ki
konuşmadın
inledin
üşüdüñ
gülümsedin
acıyla gülümsedin

kar leoparı
yavru kar leoparı
kürklü kar leoparı

beni müzik yapma
isimlerle doluyum ben
beni notalarına katma
tanrılarla doluyum ben
bu şiiri anlama
resimlerle doluyum ben

oğlumu öpüp kokladım
karımdan hakkımı diledim
tek kapılı inime girdim
içerden kilitledim

susuyorum şimdi
hiç tanık yok ne güzel
ne güzel
ne güzel

bu bir çocuk kitabı
bu bir çocuk kitabı
bu bir çocuk kitabı

kimse sözün leoparı
o açsın ağzını

aranmam bitti mi
hayır
soyunmam bitti mi
hayır
çaresizliğim bitti mi
hayır

ama bunların hepsi matematik
hepsi

2 Mart, *gece yarısına doğru*

3 Mart, 06.15

2007

VAADEDİŞ

Vahyin Sesi

adımı fısıldadın uyandım
günün en platin ânıydı
dudaklarına dayayıp kulağımı
bu duyuşu şiir yapmak istedim
ama senin gerçek sesini işittim

*içimde olduğun mevsimler
asıl ben şiirdim
bir çiçeğin sapında
damla damla biriktim
ben tanrı olsam
tüm fazlalıkları atar
sadece bu ânı seçerdim*

yağmur dindi
uzakta bir köpek havladı
yakında bir kuş cıvıladı
dipte bir balık mırıldadı
ah toprağın çağrılısı
ah göklerin çağrılısı
ah denizin çağrılısı

başka kim duydu
başka kim uyandı
başka kim yaşadı

Ertesi sabah, 05.45

KABULLENİŞ

Sessizlik

şiiir dediysem şiiirdim
tanrı dediysem tendim
aşk dediysem kandım
yangın dediysem ateştim

kibriti yakmak kibrit ister
kibriti tutmak ister
kibriti yakmak ister

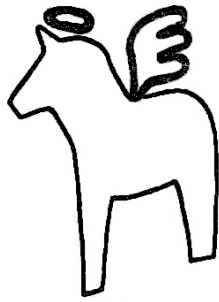
yol yürünmek
pantolon giyilmek
oğlum sevilme
ceset gömülmek ister

et çürür
koku dağılır
kemikler bir arada kalır
sonsuz dek

eli
kulağı
burnu değil
gören gözü beklemeye
aşk dibe çöküyor
ne güzel

sessizce
sessizce
sessizce

Ertesi gece, zamanın içinde...

Ş.

Oğluma...

UYKU

Ninni

yetişmeye çalışma
uçarken kırlangıcın
topraktan söküp çıkardığı
ayaklarının hızına

kayayı yalayan su gibi sürekli
otlar gibi gürültülü sessizliğı
göğsünde gln ıslak kirpikleri

karınca işine geç kalır mı
yağmur mutluluğu tanımaz mı

bu evler var gibi de yok ninni
duvarlar var ama yok ninni

benim oğlum şaşırmasın oynamayı
benim oğlum unutmasın oturmayı

kelebekler konacaklar uykusuna
kelebekler konacaklar uykusuna

anlaştığ susmaya
anlaştığ susmaya

sadece olmaya
sadece olmaya

Ş.

yangın mıydı çıktığın yer
bu ılıkık ne peki
külle mi tavlamişlar kalbini
bu kırıklar ne peki

vay anam vay
vay anam vay
vay anam vay

inancın boyun verdiremediği
kusursuz akıl
havadan bile daha dirençli
yakarış sinemeyince sevgili kalbe
ağızda kanayan her ş.'de
çatladı
adının gemi azıya almış yarısı

ne yaman gözealış küloluşu
bu ne zarif gülümseyiş
ne güzel »kanakışihali«
bu ne doyulmaz tatminediş

vay anam vay
vay anam vay
vay anam vay

delindin çözüldün süzüldün
dibine aktın da
son anda son bakışta son gözde
biriktin gene yazgının mahzeninde
sunmanın mutluluk cehenneminde
esirgenen her ş.'de bile
helal etsin hakkını diye
kanından canından aklından damlıyor
sevgili ikizin léthé'ye
adının bin yaşında
anımsatan yarısı

vay anam vay
vay anam vay
vay anam vay

Su

ben ıkamam ben suyum
sen in benim göğsüme
gözlerimi yumamam
rüyamda bile

ah kırlangıç
aşk oldu uykusuzluk

aşk oldu uykusuzluk
aşk oldu uykusuzluk

RÜYA

Tetik

bir uyumak gelse
kopsa zincir
inse balta
aksa kanım düzensiz kırlara
aklım kalbimden ayrılrsa

kusursuz aklıyla
korurken tenini
göze almış kalp
kırmanın vahşetini
duyguları kesmiş
kurgu mühendisi

tek bir an yumsam şimdi
kopacak
yazgımın keskin baltasını
dilimin kızgın kırbacını tutan
gözümün bebeği

Göğüs Kemiği

sıyrdım etini
çizgiler yaralar
parmak izleri
kurşun deliğinde
kırmızı bokböceği
ayaklarıyla yuvarlıyor
mevsimleri
anteninde iki göz
dirimin lezzeti
düzenin delisinin
kaosun efendisinin
kafesinde çatlaklar
iliği anılar mürekkebi

kemiğın isli avizesine düşmüş
kurumuş kan gölgeleri
kemiğın isli avizesinden sarkıyor
yeryüzümün bütün harfleri

beklemiş beklemiş beklemiş de
tartamamış kusurlu geçmişi

Muss Es Sein?
Es Muss Sein! Es Muss Sein!

doğan doğması gerektiği için doğuyor
delirenin delirmesi gerekiyor
atom iğnenin içinde
bir adım atmak istese
kilometrelerce koşuyor
tuhaf ama
her şey her şeyin
herkes herkesin içine
görünmeden sızıyor
bir süre kalıyor
sonra çıkıp gidiyor
kim hissediyor
kalıntı enerji çeliği parçalayabiliyor
şiir yürekten taşmazsa yok ediyor
terk edilen terk eden intihar eden
ölen ölmesi gerektiği için ölüyor

zaman akarken evler devriliyor
yollar kesişiyor ibneler sikişiyor
hayat her şeyi
hayat herkesi
bildiği gibi yaşıyor
ne güzel
bir yiğit kırk yılda yetişiyor
bir aşk kalbi cennete
aklı cehenneme çeviriyor

Melankoli

filmi başa sarıp duran
karanlıkta inleyen deli
bir buçuk yıl olmuş
dışarıda şafak sökeli
in artık perdeden
aç pencerelerini
havada melankoli
yavaşça melankoli
sıçra melankoli

EPIPHANY

Şarkı

bebeğim ağlarken uyanıktım
bulanıktım dalgındım dinledim
dayadım kulağımı masaya

sandım ki pabuçları sıkıyor
sandım ki memeleri çıkıyor
sandım ki kaküleri acıtıyor

kış bitti bahar geldi
yaz geldi yaz gitti
kış gene geldi eridi
ayların en zalimi
diriltti gözlerimi

oysa mzk yeterdi
korkmadan tahtaya
tek bir nota tıklasa
bilse göğsümün sırlarını
gözlerimin saflığına inansa

*bir gecede büyüdüm
özlemekle korkunç büyüdüm*

*acıya silinirken
adını sildim*

perdedeki atlara

*mevsimler önce
binip gittim*

ah bir söyleseydi
kederli sesiyle şarkısını
üfletmeseydi neyi
çözebilseydi
göğsümü deştiğini

kış bitti bahar geldi
yaz geldi yaz gitti
kış gene geldi eridi
kırlangıçfırtınası
gözlerimden esti

UYANIŞ

Haşhaş

buz denizindeyiz rüyamızda
kürklerimizi unutmuşuz
bellek yok ıslanıncaya
artık uyanmalıyız

tanığınım inlerken
göğsümün altında ölümün
gözlerindeki kahkaha benim
tuz kokunda tütün

yisa vira salpa
peteklerimiz doluyor
acıuçuran balıyla
yisa vira salpa
vidalarımızı sıkıyor
ahtapot ağızlı tornavida

ilk naralardan beri
biz iki sevgiliyiz
eski ya da yeni
başka liman arama

Son Bakışta Aşk

bir vakit bir avluyu
cennete çevirdiğim doğru
ama o zaman
kaküllerim kolonyalı
ağzımda elmaşekeri kokusu
yani her çocuk gibi beyaz
yani her taş gibi puslu

sen miydin yoksa kız kardeşin mi
nasıl sevdiniz kimi sevdiniz
neye minnet edip ne öğrendiniz
ya ne zaman gelip ne vakit gittiniz
bana rastladığınızdan emin misiniz

bir an görülmedim
çoktan vahşileştim
kimdiyseniz kimdiniz
kuşkusuz beklenildiniz
kuşkusuz çok sevildiniz

Vedalar

şiir topallasa da ıŝıĝın
peşinden gidebilir
karpuz dūŝer
sızı içine yerleŝir
ıkar dinlenir şair
dūnya pekâlâ
sokak lambası olabilir

gırtlacı kalbe bağlayan
bir piyanosu var
bir de korkmuş melek resmi
yutulmayı bekliyor
siyah anlamlar beyaz anlamlar
dilin üzerinde kırık
birkaç parça kristal

bir kılıcı var bir de atı
sana göre asker
bir tatbikat adamı
bana göre bilime sitem
usturayı tutan eli iki parmaklı
sihirsiz şapkadan kalbini çıkardı

kışlar bitti bahar geldi
yazlar geldi yazlar gitti
kış gene geldi eridi
kırlangıçfırtınası
kabuğuna girdi
belki müzikal bir rastlantı
ya da bir bademdi ki
hiç olgunlaşmadı sevinci

biliyorum kırlangıç olamayacağım
tükenmeden sesim soluğum
ne de erimeden tenim
göğsümü haşhaş çiçeği gibi
sana koklatacağım

neden kırlar kadar üzgündün anlamadım
göğsüne bir kucak çiçek ekmiştim

mevsimler sonra buldum
sakladığın şarkıyı
neden kırlar kadar üzgündün anladım
göğsüne bir kucak çiçek ekmiştim

göğsüne bir kucak çiçek ekmiştim

ah Şimdi de nisan deęiŐti
iyice azaldı kırlanęırlar
bilmiyorum nasıl veda edeceğim

kalp kırıklığı da öldürebilir insanı
inan gerçeği söylemekteyim

inan gerçeği söylemekteyim

Boyun Eğiş

tüm korkularımı alıp gelmiştim ÷lkene
aşınaydı hiçliğe de
ağladı kalbim çöllerin üstünde
ben kuş değil
kuştüyü olmak istedim
akılsız
imansız
hafif
düşünce göğsünden
ihanetten
iradeden
çelikten

akbabaların konmaya korktuğu
derisi yüzülmüş
gözleri açık tenim
içinde yokum kaküllerinle rakip
alnında savaşan düşüncelerin

barışmak
ama neyle
kamburlaştım
boşaldım
bulandı sularım
kırılmış ellerimle
kavrulmuş gözlerimle
yarılan ciğerimle

her gün
gün doğmadan
ve gün batmadan önce
kızıla boyanıyor gökler
ölüler değil ama
bir şeyler kanatlanıyor
göremediğimiz
bir mezbaha var tepemizde

Fasces

bin yıldır aynı toprakta yatıyorum
içimde balıklar dolaşüyor
üstümden kuşlar gelip geçiyor
üstümden mevsimler

uyuyoruz rüyamızda
seni terlemiş bir avuç
değneğe sarmışlar
ben gözleri açık bir gölet
ne güzel üstümdesin hâlâ

yorulsa tutan iki dudak
çözse iplerini
düşeceksin koynuma tek tek

vahşi bir istisna olsan da
görölmek güzel şey

kurtulmak

gömüldüğün anda göğsüme

İÇ ÇEKİŞ

Tırnak

öyle soluktum ki ay ışığım
öyle uzaktım ki yıldızım
öyle yalnızdım ki yeryüzüm
sonunda çektim perdeleri
davullarla girdi odama atlar
naralar çığılıklar
çelik kavgacılar
kınını kanatan kılıçlar
savaşın soluğu bile di çocuk tenimi
çeldi aklımı atların boş eyerleri

göğsünün tütün kokusu güç veren
göğsüne saplanan mızrak git diyen

*inan var ettiğin yerde beni
ben de seni var ettimdi
düşteyse düşte
masaldaysa masalda
ya da bir baltanın ağzında
çok kalabalıktı meydan
tanrıya inanmayan
hayvansal varoluşum
emzirdi gençliğimi*

*ah sevgili
ah sevgili*

*karpuzun kucağında sevişmedik mi
bademin ırmağında yüzmedik mi
meleğin gözlerine üflemedik mi
jileti taşlarda köreltmedik mi*

*hüsnü meramına kulak asmadım mı
neden bu sitem
nedir bu hüsrân*

*inceldim
bilendim
acıdım
tam kopacaktım
şarkımı mırıldandım
gömdüm yüreğime*

*bulunması değil
duyulmasıydı korkum
bu toz duman içinde*

*anımsat ey kararan benim
bir elmanın kabuğunun içi
ilk o soydu beni
öyle ıslak öyle şeffaf
öyle bilinmedikti*

*ilk bakışta gördüm seni
her zaman tuttum elini
öyle keskin
öyle kırmızı
kanayan bir tırnak şimdi
gözlerimde avucumun yüreği*

Kırlangıçfırtınası, 2007

KANKURUTAN

Aşka ve sağduyuya...

AÇILIŞ

Mağara

oğlum benim
tek günahım
açmış ağzını bekliyor ormanda kurt
bir gün gireceksin
seçtiğin yol bir yere götürecektir
seçmediğin hep aklından gelecek
hangisinde daha çok dudak
hangisinde daha az ayak izi
kimse bilmeyecek

hep aynı kapı
hep aynı karın açılan
örtülen ardımızdan
toprağın kokusunu kim en çok duyan
en çok ona gerekecek tenin nefesi

isterim ki düzensiz kırları sevesin
cebinde taşıdığın aynada
çocukluğunu hep göresin
sana sesler biriktirdim mağarandan
benim hiç olmayan
resimler çiziktirdim

Kül Çanağı

birkaç arkadaşlık
çeşme de güzeldi mermer de
kış güneşi doğarken
bulutu kiraz ağacı sanan kedi de
şeytan mumunun cüreti
salyangozun feneri
hep insan arattı fotoğrafta

yeterince hızlı dönerse başımız
inandık bir mucize olacak
aşk geldi kalp ısındı
bembeyaz köreldi aklımız
direncimiz suya düştü
attan indi aranmamız

baktığımız yere bulaştı
gözlerimizin beyazı
ağzımızın tadı şiire
kalbimizin tadı kana karıştı
kalmadı
kimsenin hatırı cebimizde

sümkürmenin anlamı
uzatılan elin anlamı
yakılan ateşlerin anlamı
geçmişten kimse aramadı da
sevişmenin tadıyla
kayboldu baş ağrımızda

şimdi hepimiz ayrı iklimde
ateşböceklerinin külünde
gömüldük sessizliğimize

Otopsi

iki keskin bıçak ağzı
arasında ceset
göğsünde dudak izi sırtında nota
deşip çıkarırlar oğlanı
latif rüzgâr yüzde hissedilir
dumanlar saçaklı yükselir
kalp yekpare ciğer taptaze
harikulâde beynin kıvrımları
teni aşlamış akçayel
hani yaz ikindisi
uyuşturan ninni
sağanak altında
yolculuğa başlamak gibi
sadece dilde kan birikmiş
birkaç saman çöpü
birkaç tane kum
korkunç yorulmuş gözlerin beyazı
anıların konuşmak
gözün susmak isteyen ağzı
ne güzeldi vapurların koltukları
toprağın sahibi de toprağın altındaydı

Acz

öldüm ama öfkeliyim
sakatım da ondan
balıkların gözlerinde aç
kedilerin bıyıklarında denge
bir fanus bir fanusun içinde
buhar haldeyim
unuttum
nasıl kokardı suyum

dağlara karşı bağırdın
hiç yankı aldın mı
hep soru sordun
hiç isim sayıkladın mı
antik çağda görüldü son çocuk ruh
ten kokusu ayaklanması başlatan

sizin gibi kimse ıslanmadı suyuma
sizin gibi kimse sarılmadı boynuma
sizin gibi kimse batmadı bağırama

yarasalar girmiş koynunuza
bu gömlek memelerinize dar
yerin üstü düşünüze dar

taş taşa ne anımsatabilir artık
kök köke el ele
yeni bir firar için
yeni bir mucize gerekir

aranmam bitti
direncim kırıldı
eridim

*»kaybetti kokusunu
tapınılan ilkbahar«*

unutmanın sırlıslıkla yatağında
anımsamak dindirecek aczimi
kendi halinde
bildiği gibi

EMİLİŞ

Babil

cahil zaman içinde
ıslak mekân içinde
önce aydınlık vardı
toprak sanki şeffaftı
görebiliyorduk vapurları
savaşa giden atları
tutuyorduk köprünün ayaklarını
tutuyorduk utançla
duvarlarla çitlerle
üstümüzde bölünmüş dünyayı

söylencelerden habersiz
sanki ilk aşkmış gibi biz
salyangozların sümüğü
solucanların dişleri
ölüleri yiyen et sinekleri
hepsiyle birlikte
hepsiyle kardeş
kankurutan pis kokan mit
çoktan aklı sakatladı

iki kedi nasıl rastlaşırsa
iki kök de öyle rastlaştı
ölüm bir mutlaktı
yaşam bir gizdi
aşk bir mucizeydi
biz herkesten çıplak
biz herkesten dilsiz
biz herkesten ıslak
yağmurla
kar suyuyla
terle
sümükle
gözyaşıyla
kanla
bu bir yeraltı masalı
her şey gibi toprak da
cahil zaman içinde

köprünün altından cesetler
köprünün üstünden çingıraklar
köprünün içinden yıldızlar akıp geçti

sözcükler

ne önemi var
ne vakit
ne yöne
ne kadar yükseğe

kış geldi
alnımızda sessizlik
tepemizde kurtlar birikti
ne gam ki
o zaman kar kalkanımızdı
o zaman uyku vardı
koynumdaki beyazlıkta yarışırdı
yatmaktan sırtlarımız
öpüşmekten dudaklarımız
sevişmekten uyuşturdu kasıklarımız

ölüm bir mutlaktı
yaşam bir gizdi
biz herkesten çıplak
biz herkesten dilsiz
biz herkesten ıslak
yağmur da
kar suyu da
ter de

sevinç de
utanç da
pişmanlık da

her şey gibi toprak da
aşkımızın içinde

yukarıda aç ayılar esnedi
yaralı atlar kişnedi
burnumuza yağmurun pabuçları
boynumuza çiçeklerin tırnakları değdi

bulutlar kükredi masallara
denizler susadı vapurlara
evler devrildi toprağın karnına
insanlar aç tanrılara

zalim bir iç çekişten sonra
kırlangıçlar geldi akla
kırlangıçlar geldi buyrukla

bin defa patisi kaldırılan
bırakılan sonra
bir kedi kadar gevşek
olamadık asla

uzattık ama saçlarımızı
yaşamın gizine kandık
çözüldük
nefes aldık
nefes verdik

toprak ana uyandı
söyledi
eyledi
söküldük nefretle
bir ayın günü şehvetle
köpeklerle
köpüklerle
vahşetle

atların kalanı dönüyordu savaştan
meydanda bir sevinç
meydanda bir heyecan
iki masum kök için
meydanda bir kütük
meydanda bir balta

vapurların koltukları
köprülerin çığlıkları
kış güneşı yaz ikindisi
cahil zaman içinde
her şey gibi toprak da

ölüm bir mutlaktı
yaşam bir gizdi
toprak bir mucizeydi
karmakarışık
sessiz
biz herkesten çıplak
biz herkesten ıslak
biz herkesten dilsiz
yağmurla
kar suyuyla
terle
sümükle
gözyaşıyla
kanla
bu bir yeraltı masalı
her şey gibi aşk da
cahil zaman içinde

bir kök nasıl yürür sokakta
bir kök nasıl kavrar dünyayı
olmazsa elleri olmazsa ayakları

ama bir fark var
iki kök arasında
iki buğday tanesi
iki yağmur damlası
bir günbatımı hazırlığı
bir gündeğumu sancısı

biri biliyordu kanayacağını
biri bilmek için kanadı

ba ba
bil ba
ba ba
bil bil
babil
babil

Kar

savaştan dönüyorum
bileğim kırık
aklım beyaz
belleğim galibarda
nasıl üşüyorum bilseniz
asude bir cömertlik
acımasız bir bilgelik
kendi ayaklarıyla geliyor müzik
basıyor kara
yok hiç iz

herkes kendi kabuğuna
herkes kendi sessizliğine kapanmaya
şiir oluyorum imkânsız suskunluğunuzda

kar dikkatimi odaklıyor karnına
ah uyuyan ana
beni de uyutmaya çalışma
boşuna boşuna boşuna
konuşmaya koklamaya duymaya
yapacaksan bir iyilik
karnını ayır bana
otuma kumuma
işim değil ayet yazmak
memelerinin beyazına
merak ediyorsan notalarımı
dönecek bu gözler sana
bu kirpikler kemikler
sarıncı kollarıyla nota

kar birikene
mevsimler geçene
bilseniz nasıl üşüyorum
başımın üstündeki buluttan
yeryüzümün altındaki çatıya

Spongia Somnifera

can sıkarken
bu şiir damladı ağızıma
memelerime imzasını atan sünger
çocukluğumuz hatırında
bir celpname
şeker tadında

tam bu vahşi anda
tepemde dolunayla
dişimin kökü şiir
başımın dönmesi şiir
dilimin zehri şiir

şiir kül çanağında su
uyku kül çanağında kan
kollarımda son nefes
aklım çanağın dümencisi

sevgililer öpüşüyor koynumda
ben sağır su sakat at
uykumun gözü şişmiş
yürüyorum
kolum dolanmış boşluğa
nasıl sarhoş
nasıl kamburum bilseniz
aldırmıyorum yarım bırakacaklarıma
antik iki resim ayakucumda

uysalız taylar kadar
melekler memnun
şşırmaya hazır
uykumuzun üstünden
şeker atıyorlar usluluğumuza
yapışkan dudaklarıyla
ilk anons ilk isyan
kaçıyoruz evden
ikizim ve ben
evin önünde bir çit
sığıyoruz altından
düşüyoruz akara
gölgemiz bir nasılsa
o bir buçuk yaşında
ben bir buçuk yaşında
üç yaşındayız ikimiz
köprüler geçiyoruz
altından cesaretimiz
sürükleniyoruz sulara

yağan kar mı
gömen kül mü
titreşip duruyor hâlâ
soluğunuz ruhumda
ah yoksa
hatır mı kaldı dudaklarınızda

askerleri kahkahadan
atları köprülerden
orduları kılıçtan geçiren
öptükçe beni deliye çeviren

düşündükçe açıldıkça
titredikçe kapandıkça
emildikçe durdukça

dudaklarınız için bu şiir

celladın baltasını
cerrahın neşterini
şairin kalemını bandığı
cesedi uyandıran sünger

cesedi uyandıran sünger

Haksızlık

ben sizden özür dilerim
kız kardeşinizden özür dilerim
annenizden babanızdan
şehit düşmüş dedenizden
bahçenizi çevreleyen çitten

çitin yüksekliğinden
utançlı görevinden
tüm bakir çiçeklerden
budadığınız çimenlerden
yağmur her kaşındığında
toprağın kuşlara serptiği
solucan sürüsünden

beslediğiniz kedilerden
öldürdüğünüz farelerden
kol kola intihara giden
iki balina sevgiliden
güneşin gözyaşından
kurtarma ekibinin telaşından
kumların her birinden
ben sizden özür dilerim

ağzınızın karlı tadından
boynunuzdaki sisli geçitten
saçınızdan kokunuzdan
sarındığınız havlulardan
bakındığınız çarşılardan
arandığınız mektuplardan
bulduğunuz zamandan
sabah yalnızlığınızdan
akşam kalabalığınızdan
adınızdan yazgınızdan
kaybolmak korkunuzdan
görölmek arzunuzdan
aklınıza sığandan
sırtınızdan taşandan
özlediğiniz saflıktan
hak ettiğiniz huzurdan
ıslattığınız çarşaflardan
kapı tokmaklarından
çay bardaklarından
delik çoraplarınızdan
sıkan pabuçlarınızdan
kapıdan çıkışınızdan
evde sakladığınız atlardan
sokakta rastladıklarınızdan

savaşa gidenlerden
savaştan dönenlerden
savaşta düşenlerden
uysallık bilincinden
inadından sevincinden

yelkovangillerin gürültüsünde
kaçırdığınız vapurdan
jestlerin sessizliğinde
korktuğunuz notadan
piyanonun kapağında
akordunu yapan ustadan
kulaklarınızı tıkadığınız pamuktan
deliren atın davetkâr çığlığında
uykunuzda çaldığınız
uykunuzda kanayan şarkıdan

cahil ayaklarıyla bir vahŖi kankurutan
çitin düzenli tarafına geçmek isterse
çağırarak sesi olmadığı için
lanet insan köküne büründüğü için
ölmeden toprağa gömüldüğü içindir

ben sizden
girecek başka rüyam olmadığı için
bölecek başka uykum olmadığı için
sevecek başka kalbim olmadığı için
çok geç olmadan
devrilmeden dua evim üzerime
ölüm ki
tek bir sözcüğün yalnızlığı kadar
imgelere teslim olmadan önce

dün gazetede okudum
en yürekli bilim adamları
en büyük korkumu onayladı
haksızlık kalbi yıpratıyor
kırılma riskini yüzde elli artırıyor

ah sevgili
ampulü tutan duy gevşemişti
düşecekti göğsünüzdeki avizeden

Üç Göz Üç Ağız

ben size yardım edemem »*ey saf çelişki*«
dikenleriniz batar diye değil
şiir sallanırken tepemde
bir binanın altında kalmaktır sevinç

bir vakit gözlerinizdeki mucize
dokunmuştu gözlerime
şimdi toprağın vahşi illüzyonu
yüzümü süpürdü diye
kollarınızda bulduğum huzur
sanmayın ki gömüldü sulara

bir vakit kalbinize ulaştıydım
istesem de giremem aklınıza
biraz altın biraz kül
herkesin çamurunda

*ah toprak ana
bana kötü kız muamelesi yapma*

hayaller kurar sanırsın
gerçekler yıkıverir
gerçekler kurar çatıyı kızım
hayaller yıkıverir

sana gerçekten
bir gerçek imal ettim
beğensen de beğenmesen de
otun da benim kumun da
ben karıştırdım suyumla seni
bir başka su çözer ki
ayrılırsın otuna kumuna

ah toprak ana
bana kötü kadın muamelesi yapma
soruların taşkını her gece yatağında
gönderdiğin sular çekilince gündeğümünde
korkular çökeliyor çitin bu tarafında
küçük darağacı kadınların
küçük darağacı erkeklerin
en çok hangi tür mucizenin
neden peşindesin fanilerin
nedir bu acelen
nasılsa dönecekler koynuna
atların hepsini gönderdin savaşa
sen ki mucizesin
neden bu kadar zor
inanman barışmaya

KAPANIŞ

Cahil Zaman

bir saniye uyuyorum
mevsimler geçiyor
göğsümde çiçekler açmış
ayaklarıma karlar yağmış
sağımda yosunlar birikmiş
solumda kumlar çizilmiş
üstümde bir masalcı
öyle mahmur öyle öpülmüş

toprağın altı ne kalabalık
vapurların koltukları ne kadar ılık
ne önemi var
hangisi gerçek acıymış
kemiğe mi akla mı saate mi kazınmış

kaç kişilikti zaman
trene binen
vapura binen zaman
nasıl eğlenirdi
nasıl görürdü
nasıl sevişir
ya nasıl dinlenirdi

aklımı kuşlar uzaya
kalbimi güneş batıya
ayaklarımı ağaçlar toprağa emiyor

nerelersiniz ah
sevdiğim erkekler
sevdiğim kadınlar
sevdiğim duman tadı
şarap tadı öpücük tadı
hııı diyor çocukluğum
hııı diyor
hııı diyor boşluktan

en alçakta zaman
en yüksekte zaman
en zalim zaman
en merhametli zaman
toprağın üstünde
toprağın altında
annenin karnında
bademin kabuğunda
suyun içinde zaman

ama ben elim kanıyor gibi
yada bak
dışarıda kar yağıyor gibi
basit cümleler kurmak istiyorum
oysa ben kuşa kuş gibi bakmak
ağacı ağaç taşı taş gibi
olduğu kadar görmek
kavrulmuş toprağa
yağmur gibi düşmek istiyorum

bir çocuk elinde değnek
kuma bir çember çiziyor
bir köpek
kuyruğunun gölgesinde döneniyor
bir kadın gerçeklerden bahsediyor
anne olduğunu anımsıyor
aklında vahşet kalbinde şefkat
biliyorum hepsi çok eğleniyor
güneş doğuyor
güneş batıyor
oysa her şey
oysa herkes
zamanın altında kum
zamanın altında taş
zamanın altında kül
zamanın altında can
her şey aslına rücû ediyor
şiire dönüşmeden geçen zaman
görülmeden geçen zaman
şairi kahrediyor

ah ne kadar gençti zaman
ah nereden geçti zaman
gözyaşıma düştü zaman
kemiğimi çizdi zaman
kelebek oldu kalbime konu
akrep oldu
aklımı soktu zaman

kemiğin ölçtüğü zaman
saatin durduğu zaman
aklın göçtüğü zaman

sana rastladığım zaman
seni sevdiğim zaman
seni yitirdiğim zaman
doğduğum zaman
güldüğüm zaman
delirdiğim öldüğüm zaman

zamanda savrulan
zamanda biriken
zamanda devrilen sözcükler
sesler
inilteler
kahkahalar
son nefesler
ne zaman toplandınız kalbimde
nasıl karıştınız aklımda
ne için düşündünüz önümdeki kâğıda

bir saniye uyuyorum
mevsimler geçiyor
göğsümde çiçekler açmış
ayaklarıma karlar yağmış
sağımda yosunlar birikmiş
solumda kumlar çizilmiş
üstümde bir masalcı
öyle mahmur öyle öpülmüş

Çünkü seni ben doğurdum
ben emzirdim
ben büyüttüm
seni ben armağan ettim
ölüme yaklaştıran cahil zamana

oğlum benim
tek günahım
bir Şiir nasıl yazılır
grmeni isterdim
zamanı tanımadan
hiç duymadan adını
boka sidiğe smğe
gözyaŐına ve tere
köklerini sökerken ellerinle
belki kana kuşkusuz kana
kedere ve sevince bata çıka

15-24 Mayıs 2007

